

Цілую усмішку твою,
Як дощ траву,
Як вітер листя.
Ідеш...
Розгублено стою —
Усі стежки мої — зійшлися.
Усі дороги мої — тут,
Усі стежки мої — білють.
А ти ідеш...

На тебе ждуть.
Я зупиняти не посмію.
Ну що ж? Іди!
Нехай щастить!
А я — поплачу, посумую.
Я — не ловлю щасливу мить,
Я тільки усмішку
Цілую...

1982

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.